

בש"פ 8933/14 - עז-א-דין עטון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8933/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: עז-א-דין עטון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה -
ת"פ 10741-10-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשם המבקש: עו"ד לאה צמל
בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

עתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: הפקודה).

1. כתב האישום מייחס לעותר חברות בארגון טרוריסטי, עבירה לפי סעיף 3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, וקשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לכתב האישום, בחודשים יולי-אוגוסט 2014 פנה הנאשם 2 בכתב האישום אל העותר ושיתף אותו בכוונותיו להקים חוליה של ארגון החמאס על מנת לפגוע בכוחות הביטחון. העותר הסכים להשתתף בפעילות הצבאית המתוכננת, ונקבע כי הוא שיהיה אחראי על גיוס האנשים, בעוד שהנאשם 2 יפעל להשיג מימון ואמל"ח. ואכן, הנאשם 2 פנה לאחד בשם קפישה, המתגורר בחברון, תיאר בפניו את התוכנית להקמת החוליה וביקש את עזרתו ברכישת אמל"ח. קפישה נענה ואמר לנאשם 2 כי יצור עמם קשר כשימצא מקור מימון.

בתחילת חודש ספטמבר 2014 פנה העותר לאחד בשם מוחמד בניסיון לגייסו לחוליה. מוחמד סירב, ואף המליץ לעותר שלא יעסוק בפעילות זו. העותר פנה אפוא לנאשם 3 בכתב האישום, וסיפר לו כי הוא מעוניין לפעול במסגרת חוליה צבאית כנגד כוחות הביטחון, וכי אדם אחר כבר פועל לצורך מימון אמל"ח. הנאשם 3 הסכים להתגייס לחוליה,

ואמר לעותר כי עם גיוס הכספים והאמל"ח שיחזרו ויפנו אליו.

2. כמקובל בתיקים מעין אלה, הוצאה תעודת חיסיון לגבי הרכיבים הבאים:

1. מקורות המידע של שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט ו/או תוכן המידע שיש בו כדי לחשפם.

2. א. שיטות ודרכי פעולה, פעילות מבצעית, נהלי עבודה, ודרכי השגת מידע של שירות הביטחון הכללי, ככל שהם מתייחסים לאיסוף מידע מחוץ ובמסגרת חקירה, לרבות תוכן מידע העלול להביא לחשיפת שיטות ונהלים אלה.

ב. אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה, לרבות החומר אשר נאסף באמצעים אלה.

3. תפקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לגלות או לחשוף בדרך כלשהי את זהותם.

4. החסיון חל על רשימת החומר והמידע החוסים תחת תעודה זו, לרבות כל פרט מזהה לגביהם ו/או כל פרט אשר יש בו כדי להעיד על מהותו, היקפו וכמותו של החומר החסוי ולמעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני וחומר חקירה חסוי.

על כך נסבה העתירה שבפנינו, ולפיה התבקש בית המשפט, באופן גורף, להסיר את החיסיון.

3. אקדים ואציין, כי חומר החקירה כולל את הודעותיהם-הודאותיהם של שלושת הנאשמים, המפלילים אחד את השני. לשאלתי, השיבה באת כוח העותר בהגינותה, כי אין בדעתה לטעון טענת זוטא. משכך, ממילא קמה ועולה מאליה השאלה הכיצד יש בחשיפת החומר מושא תעודת החיסיון כדי לסייע "לשאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים בהליך העיקרי המתנהל ביניהם", כטענת העותר בעתירתו.

לטענת העותר, חשיפת החומר נדרשת, שמא-אולי-יתכן כי מתוך החומר החסוי יתברר כי כל המהלכים המתוארים בכתב האישום היו חשופים וגלויים בפני רשויות הביטחון, מה שיכול לסייע לעותר בעת גזירת העונש. לטעמי, אין בגישה זו כדי להצדיק הגשת העתירה, באשר משסוכלה פעילות הנאשמים על ידי רשויות הביטחון, ממילא יש להניח כי פעילותם של העותר והנאשמים נחשפה בשלב כזה או אחר לעיני גורמי הביטחון. השאלה באיזו דרך עלה בידי כוחות הביטחון לסכל את הקשר העברייני היא אכן שאלה מסקרנת, אך כפי שציינתי בעבר, היא אינה רלבנטית להגנת העותר-הנאשם (השוו בש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל בפסקה 22 (24.2.2010)) (להלן: עניין פלוני).

4. הלכה למעשה, לשיטת העותר, כל אימת שמוצאת תעודת חיסיון וללא קשר לקו ההגנה של הנאשם, על בית המשפט העליון להידרש כדבר שבשגרה לבחינה מחדש (DE-NOVO) של כל החומר, הן הגלוי והן החסוי, שהרי על מנת

להעריך כיצד החומר החסוי עשוי לתרום להגנת הנאשם, על בית המשפט להיות מודע לחומר החקירה הגלוי. לגישה זו אני מתקשה להסכים, ודומה כי הדבר אך ממחיש את הצורך בחידוד קווי ההגנה והשאלות השנויות באמת במחלוקת, על מנת שיתאפשר לבית המשפט, בבואו לעיין בחומר, להתמקד במידע מסויים וקונקרטי ולבחון אותו בעיני הסניגור.

5. למעלה מן הצורך, עיינתי בחומר הגלוי והחסוי על פי הדרך הדו-שלבית הנוהגת בעתירות מעין אלה (ראו, לדוגמה, בש"פ 3490/14 לנדסברג נ' מדינת ישראל (19.6.2014)). לא מצאתי כי יש בחומר רלבנטיות להגנת העותר, למעט אמירה שולית של מאן דהוא, שאינה מתיישבת עם מכלול חומר הראיות ואף נסתרת במפורש בחומר אחר, ושאינן בה בסופו של יום כדי לסייע להגנת העותר.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ה (1.2.2015).

ש ו פ ט
